

Fra kommunal side er det især reglerne om, at kommunalbestyrelsen som sådan skal godkende oprettelsen af registre og kravene til udarbejdelse af til tider ganske omfattende forskrifter for det enkelte register, der har givet anledning til kritik. De kommunale organisationer har i den forbindelse peget på, at Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 120 af 11. marts 1988 om undtagelse af visse typer registre, ikke har ført til de fornødne lettelser i den kommunale administration. Det skyldes navnlig, at bekendtgørelsen, som følge af hjemmelsgrundlagets udformning i den gældende § 8, stk. 3, ikke giver mulighed for, at sådanne mindre følsomme registre kan oprettes uden selve kommunalbestyrelsens medvirken i hvert enkelt tilfælde. Det er også et problem, at dataindholdet er fuldstændigt reguleret i bekendtgørelsen, og at der derfor, og som følge af bindingerne i lovens forarbejder, ikke har været mulighed for løbende at tilpasse dataindholdet i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv administration.

4. Justitsministeriet er enig med de kommunale organisationer i, at der som følge af den øgede udbredelse af edb i sagsbehandlingen, ikke mindst som led i etableringen af de kommunale servicesystemer, er behov for en forenkling og en afbureaukratisering af registerlovgivningen. Det gælder særligt for så vidt angår reglerne om oprettelse af registre, der ikke er »registerfølsomme«. Det vil sige registre, som ud fra en samlet bedømmelse af registrets dataindhold, personkreds, størrelse og formål, under brug i den moderne administration ikke kan siges at indebære en særlig risiko for krænkelse af den personlige integritet. Det gælder, selv om nogle af oplysningerne i registret efter omstændighederne vil være fortrolige af hensyn til private interesser efter lovgivningens almindelige regler om tavshedspligt.

Justitsministeriet har i den forbindelse overvejet forskellige løsningsmuligheder. Blandt andet har det været overvejet at give adgang til at undtage registre, som ikke indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, fra forskriftskravet. En sådan løsningsmodel vil medføre, at en lang række edb-registre, f.eks. inden for det sociale område og inden for skatteområdet, ville kunne undtages fra lovens krav til oprettelsen af registre, og dermed ikke umiddelbart ville være undergivet den mere detaljerede regulering, der kan være behov for ved sådanne systemer, gennem forskriftskravet. Justitsministeriet finder ikke, at sådanne registre, under hensyn til blandt andet formål og personkreds, kan betegnes som »ikke-registerfølsomme«, og der er derfor efter Justitsministeriets opfattelse ikke behov for, at der gives adgang til at undtage sådanne registre fra forskriftskravet.

Som en anden løsningsmodel har Justitsministeriet overvejet kun at åbne mulighed for at undtage registre, som ikke indeholder fortrolige oplysninger. Denne løsningsmodel vil dog efter Justitsministeriets opfattelse være for snæver, idet en række oplysninger efter forvaltningslovens almindelige regler om tavshedspligt vil være af fortrolig karakter af hensyn til private interesser, uden at de dog kan anses som følsomme i registermæssig henseende. Det gælder navnlig oplysninger om personnumre og andre almindelige identifikationsoplysninger, som offentlige myndigheder benytter. Det kan også være forskellige betalingsoplysninger. Oplysninger af denne karakter kan, uden at det kan give anledning til betænkeligheder, indgå i f.eks. myndighedernes servicesystemer, hvorfra oplysningerne ikke videregives til private, medmindre det i ganske særlige tilfælde vil være berettiget, f.eks. fordi det følger af lov, at oplysningerne skal videregives.

Justitsministeriet har på den baggrund foreslået en mellemløsning, hvorefter der gives justitsministeren adgang til at fastsætte regler om, at registre, der ikke indeholder andre fortrolige oplysninger end identifikations- og betalingsoplysninger, kan oprettes uden forskrifter. Det foreslås endvidere, at der gives ministeren adgang til at bestemme, at registre af denne karakter kan oprettes uden forelæggelse for kommunalbestyrelsen, i det omfang kommunalbestyrelsen finder grundlag for at delegere sin kompetence til et udvalg eller til den kommunale forvaltning. Herudover foreslår Justitsministeriet at opretholde adgangen til at fastsætte regler om, at visse nærmere angivne registertyper undtages fra forskriftskravet. Undtagelsesadgangen udvides dog således, at der også gives mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan henlægge beslutningen om at oprette sådanne registre til den kommunale forvaltning.

5. Lovforslaget indebærer på den baggrund, at der i § 8, stk. 3, gives justitsministeren en bemyndigelse til at undtage registre, der ikke indeholder fortrolige oplysninger, fra lovens krav om oprettelse i § 4, stk. 2 og 3, jf. § 5, § 6 og § 7, stk. 1-3. Registerne kan tillige indeholde oplysninger om personnumre og andre identifikationsoplysninger samt oplysninger om betaling til og fra en offentlig myndighed.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet udmøntet således, at registre, der ikke indeholder andre fortrolige oplysninger end de nævnte identifikations- og betalingsoplysninger, i almindelighed undtages fra forskriftskravet. Kommunale registre undtages endvidere fra kravet om, at der i alle tilfælde skal ske forelæggelse for kommunalbestyrelsen, idet der vil blive givet mulighed for, at kommunalbestyrelsen kan de-